

Όταν αμαρτάνει το παιδί; (Αρχ. Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης, Προηγούμενος Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 22 Αυγούστου, 2013

Τò

σκοτάδι, ως συνέπεια τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου, δὲν βγάζει ποτὲ στὸ φῶς. Τὸ φῶς διαλύει τὸ σκοτάδι, διότι τὸ σκοτάδι εἶναι ἀνυπόστατο, δὲν ἔχει οὐσία. Ὑπάρχει ὅμως μία περίπτωση τὴν ὁποία πανσόφως ἐκμεταλλεύεται ὁ παντουργὸς Θεὸς γιὰ τὸ καλὸ μας, βγάζοντας καὶ ἀπὸ τὸ κακὸ καλὸ, ἀπὸ τὸ σκοτάδι φῶς. Πῶς; Διὰ τῆς μετανοίας. Βλέπω τὴν κακία μου, τὴν ἀμαρτία μου, μετανοῶ, κλαίω, θρηνῶ, ὀδηγοῦμαι στὸν Θεόν, ἀναλαμβάνω τὶς εὐθύνες μου, νήφω, καρτερῶ, καὶ μέσα μου καλλιεργεῖται ὁ καινούργιος ἄνθρωπος ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴν μετάνοια. Ἄρα, τὸ καλὸ δὲν βγαίνει ἀπὸ τὸ κακὸ, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν μετάνοια, ποὺ εἶναι ἄλλος νοῦς, ὁ νοῦς ποὺ τὸν παρέχει ὁ Θεὸς μέσα στὴν καρδιά.

Διαβάστε ολόκληρο το πολυτονικό κείμενο πατώντας [εδώ](#)